

befalede, at vi her skulde holde os til frivillig Forsikring; det ligger jo allerede i, at jeg for mit eget Vedkommende i dette Ting har forelagt et Lovforslag, som ønskede at tvangsforsikre alle. Men jeg vendte disse Tal mod det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), som raisonerede som saa, at naar Folk forsikre sig frivilligt, skulde de have en Tvangslov i Tilgift, og naar de ikke forsikre frivilligt, kan det ikke gaa an, at man tvinger dem dertil. Jeg anførte dette for at vise, at man i Holland raisonnerer anderledes, ja endogsaa afstaar fra at indføre Tvangsforsikring, fordi det har vist sig, at der sørgedes tilstrækkeligt for det aldeles overvejende Antal af Ulykkestilfælde gennem frivillig Forsikring. Dette blev betvivlet af det ærede Medlem for Aalborg, som ud fra sin formentlig større Sagskundskab mente at vide bedre Besked. Jeg vil derfor oplyse, at det, jeg nævnte, ikke kan betvivles; det er nemlig de hollandske Fabrikinspektørers Beretning for de sidste Aar, om hvilke Beretning foreligger, nemlig 1895 og 96, der bringer disse Tal frem; og tillige tilføje disse Fabrikinspektører udtrykkeligt, at det var tilfredsstillende Forsikringer, der i disse Tilfælde var draget Omsorg for. Naar jeg har tilføjet, at den hollandske Regering af denne Grund har holdt sit tidligere paataenkte Lovforslag tilbage, er dette heller ingen forældet Meddelelse; det fremgaar af en Efterretning, der ikke er ældre end den 25de November d. A., og som findes i det tyske Blad „Sociale Praxis“. Det har maaske ikke stor Betydning, at jeg saaledes dokumenterer min Korrekthed; men over for det ærede Medlem, som synes at have tilegnet sig den Overbevisning, at han er den ufejlbare paa alle disse Omraader, vilde jeg dog gøre opmærksom paa, at han nok for en Gangs Skyld kunde lade en fattig beholde sit eneste Lam, og ikke drage ogsaa dette enkelte Faktum fra Udlandet i Tvivl. Lige over for mit Ønske, at ogsaa Arbejdsgiverne paa en eller anden Maade kunde blive direkte repræsenterede i Forsikringsraadet, anførte det samme ærede Medlem, at siden Arbejdsgiverne gennem deres Organisationer selv agtede at danne Forsikringsselskaber, kunde man ikke have Repræsentanter for Organisationerne i Forsikringsraadet. Jeg har nu ikke, da jeg talte sidst, nævnt Organisationerne, men jeg forstaar for Resten ikke, hvorfor denne Stand eller dens Organisationer skulde blive fuldstændig inhabile, alene fordi den danner gensidige For-

sikringsselskaber. Jeg kan forstaa, at et saadant Selskabs Formand eller Funktionærer ikke bør sidde i Raadet, men jeg tror, at der lettelig vil kunne findes andre, der kunne sættes derind, og jeg forstaar ikke den Indvending, der blev gjort derimod.

Der blev under Debatten forleden opkastet det Spørgsmaal, hvorvidt man forstod denne Lov eller ikke forstod den. Jeg tror ikke, at det er sikkert, at den forstaas, end ikke af sine Fædre, og der er nogle Udtalelser af det ærede Medlem for Aalborg, som bringe mig paa den Tanke, at han selv ikke forstaar den. Jeg mener selvfølgelig ikke Lovens Enkeltheder; jeg tvivler ikke paa, at det ærede Medlem i alle Enkeltheder kan sige os, som han selv sagde, f. Eks. hvornaar et Tærskværk er ind under Loven og naar ikke. Men i selve Lovens Grundtanke er der vist noget, som han ikke forstaar. Det ærede Medlem for Aalborg sagde nemlig forleden Dag, at det, denne Lov skabte, var intet nyt, den indførte ikke noget nyt Princip, det var jo saaledes, at ifølge Arbejdskontrakter skyldte Arbejdsgiveren Arbejderen at sørge for ham gennem Ulykkesforsikring, og det var kun dette, som blev lovfæstet ved denne Lov. Jeg vilde nu gerne have spurgt det ærede Medlem og beklager derfor paa ny, at han ikke er til Stede, hvor denne Arbejdskontrakt eksisterer? Jeg kender ingen Steder, hverken her til Lands eller andetsteds, hvor nogen vedkender sig en Arbejdskontrakt, ifølge hvilken det er Arbejdsgiverens Pligt at sørge for Arbejdernes Ulykkesforsikring; saa vidt jeg ved, erkendes den ikke en Gang af Arbejderne selv. Som Støtte for denne Udtalelse vil jeg blandt andet anføre, at det ikke er mig bekendt, at der nogen Sinde er sket en Arbejdsnedlæggelse eller har været en Arbejdskonflikt, fordi Arbejderne stillede den Fordring, at Mestrene skulde vedkende sig en saadan Kontrakt. Jeg tror, at denne Kontrakt eksisterer kun et Sted, nemlig hos de Teoretikere, til hvilke det ærede Medlem for Aalborg hører, eller hos hvem han har laant den; men fordi en Arbejdskontrakt findes i deres Bevidsthed, tror jeg ikke, at man kan sige, at den Lov, der gennemfører den i Livet, ikke indfører noget nyt. Jeg tror netop, at det er noget ganske nyt, Lovforslaget indfører, naar det slaar fast, at Arbejderen har et Forsørgelseskrav paa Arbejdsgiveren, og jeg kan endogsaa anføre det ærede Medlem mod ham selv, naar han ytrede, at det ikke var noget nyt. Det ærede Medlem